

Lk. 6,20-26

Ő pedig **tanítványaira nézett**, és így szólt: „**Boldogok** vagytok, **szegények**, mert tiétek az Isten országa. Boldogok vagytok, akik most **éheztek**, mert majd megelégtettek. Boldogok vagytok, akik most **sírtok**, mert nevetni fogtok. Boldogok vagytok, amikor gyűlölnék titeket az emberek, és amikor **kiközösítenek, gyaláznak** benneteket, és kitörlék neveteket mint gonosz nevet, **az Emberfiáért**. Örüljetek azon a napon, és ujjongjatok! Íme, nagy a ti **jutalmatok a mennyben**, mert ugyanezt tették atyáik a prófétákkal.” „**De jaj** nektek, **gazdagok**, mert megkaptátok vigasztalásokat! Jaj nektek, akik most **jóllaktatok**, mert éhezni fogtok! Jaj, akik most **nevettek**, mert gyászolni és sírni fogtok! Jaj, amikor **jót mond** rólatok minden ember, mert ugyanezt tették atyáik a hamis prófétákkal!”

- Különbség a Máté szerinti boldog-mondásokhoz viszonyítva
- A tanítványok elhívása után (személyesség: „vagytok”)
- A négy „jaj”

A jóllakottak elszegődnek kenyéréért, de akik éheztek, folyton ünnepelnek. Hetet szül, aki meddő volt, és gyászol, akinek sok fia volt. Az ÚR megöl, és megelevenít, sírba visz, és felhoz onnét. Az ÚR tesz szegénnyé és gazdaggá, megaláz és felmagasztal. Fölemeli a porból a szűkölködőt, és kiemeli a szemézből a szegényt, leülteti az előkelőkkel együtt, és főhelyet juttat neki. Mert az ÚR éi a föld oszlopai, rájuk helyezte a földkerekséget. Híveinek lábát megőrzi, de a bűnösök a sötétben vesznek el. Senkit sem tesz hőssé a maga ereje. 1Sám. 2,5-9

Akik könnyezve vetettek, ujjongva arassanak! Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezék, ha kéréit hozza! Zsolt. 126,5-6

Aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak. Tehát, ti gazdagok, sírjatok és jajgassatok a bekövetkező nyomorúságaitok miatt! Jak. 4,17-5,1

Közeledjete az Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg a kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg a szíveteket, ti kételkedők. Gyötrődjete, gyászoljatek és sírjatek, nevetésetek forduljon gyászra, örömtök szomorúságra. Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és ő felmagasztal titeket. Jak. 4,8-10

Kívántok valamit, és nem kapjátok meg, öltök és irigykedtek, de nem tudtok célt érni, harcoltok és viszálykodtok. Mégsem kapjátok meg azért, mert nem kéritek. Vagy ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezeteitekre akarjátok azt eltékozolni. Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-e, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés az Istennel? Ha tehát valaki a világgal barátságot köt, ellenségévé válik az Istennek. Jak. 4,2-4

De Jósáfát ezt mondta Izráel királyának: Kérdezd meg előbb az ÚR igéjét! Izráel királya ezért összegyűjtötte a prófétákat, mintegy négyszáz embert, és ezt kérdezte tőlük: Elmenjek-e harcolni Rámót-Gileáért, vagy letegyek róla? Ők így feleltek: Vonulj föl, mert az ÚR a király kezébe adja azt! Jósáfát azonban ezt mondta: Nincs itt az ÚRnak több prófétája, akit megkérdezhetnénk? Izráel királya így felelt Jósáfátnak: Van még egy férfi, aki által megkérdezhetjük az URat, de én gyűlölöm őt, mert sohasem prófétál nekem jót, hanem csak rosszat. Míkájehú, Jimlá fia az. Jósáfát erre így szólt: Ne mondjon ilyet a király! Ekkor Izráel királya odahívta egyik udvari emberét, és ezt mondta: Siess Míkájehúért, Jimlá fiáért! 1Kir. 22,5-9